

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/103/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711206140
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2011:5711206140.5

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobkyne F. L., J. B., Z..X.X.XXXX, B. F.- A., C..F. XXXX/XX, X. B. Z. XX/XXX, XXXXX V., proti žalovanému: J. L., Z..XX.XX.XXXX, B. V., L. A. XXXX/XX, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Štefanom Farkašom, nar.18.6.1944, bytom 05201 Spišská Nová Ves, Ul. Ing. Kožucha č.10, v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

Žalovaný je s účinnosťou od 20.5.2011 povinný prispievať na výživu žalobkyne príspevkom vo výške 100,- € mesačne zročným vždy ku poslednému dňu kalendárneho mesiaca vopred k rukám žalobkyne.

Dlh na výživnom za obdobie od 20.5.2011 do 31.10.2011 v sume 433,33€ je žalovaný povinný splácať v pravidelných splátkach po 50,- € mesačne zročných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyni sa proti žalovanému náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20.5.2011 sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala určenia príspevku na výživu rozvedenej manželky vo výške 100,-€ mesačne a podaním na súd došlým 14.6.2011 žalobu spresnila tak, že žiadala tento príspevok priznať s účinnosťou od marca 2011.

Na pojednávaní dňa 9.9.2011 žalobkyňa zmenila žalobu tak, že žiadala priznať príspevok len od podania žaloby, teda od 20.5.2011 a takúto zmenu žaloby súd potom pripustil uznesením za prítomnosti oboch procesných strán na pojednávaní dňa 5.10.2011. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tou skutočnosťou, že jej manželstvo so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.10.2010. V období rozvodu manželstva nebola s rozvodom citovo vysporiadaná a krátko po rozvode manželstva sa bývalí manželia opätovne zblížili, dokonca počali v decembri 2010 dieťa, ktorého narodenie žalobkyňa na začiatku konania očakávala, a ktoré sa potom narodilo v priebehu konania. Bývalí manželia potom žili v spoločnej domácnosti do apríla 2011, keď pre opätovné nezhody žalobkyňa od žalovaného odišla. V čase konania pred súdom bola žalobkyňa práceneschopná od februára 2011 a následne v priebehu konania sa jej narodilo ďalšie dieťa a to V. L.Š. L. XX.X.XXXX, s ktorým v závere konania bola na materskej dovolenke.

Z výpovede žalobkyne a z listín, ktoré žalobkyňa pripojila do súdneho spisu súd zistil, že žalobkyňa mimo vyživovacej povinnosti nedávnonarodenej V. L., Z..XX.X.XXXX má vyživovaciú povinnosť k dcére z predchádzajúceho vzťahu F. A., Z..XX.X.XXXX, ktorá je študentkou Strednej odbornej školy strojníckej v Martine (čl.53). Okrem toho má žalobkyňa ďalšie dieťa z predchádzajúceho vzťahu a to F. A., Z..X.X.XXXX, ktorý však nie je už nezaopatreným dieťaťom, je plnoletý, pracuje a žalobkyňu, podľa jej

výpovede, finančne podporuje. Ako totiž súd zistil z listín, ktoré žalobkyňa pripojila do súdneho spisu, žalobkyni v období od februára do júla 2011 boli vyplácané len dávky nemocenského v celkovej výške 1537,20€, teda jej priemerný mesačný príjem titulom týchto dávok za obdobie od februára do júla 2011 bol 256,20€ mesačne. Žalobkyňa býva spolu so svojimi deťmi v ubytovni na adrese svojho prechodného bydliska, za ktorú platí nájomné vo výške 121,- € mesačne a súčasne platí aj spotrebu energií, ktorých výška v závislosti od fakturácie a vykurovacieho obdobia kolíše. Žalobkyňa však predložila dôkaz, že za dodávku energií v ubytovni za obdobie od apríla do augusta 2011 zaplatila 435,54€, čo v prepočte na mesiac za obdobie piatich mesiacov predstavuje priemerný výdavok 87,11€. Otcovstvo k maloletej V. L. zatiaľ určené nebolo. Žalobkyňa v priebehu konania za biologického otca dieťaťa označovala žalovaného. Pokiaľ ide o dcéru F. A., Z..XX.X.XXXX, žalobkyňa by na toto dieťa mala poberať výživné na základe rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 12P/10/2009 zo dňa 13.9.2009 v sume 33,- € mesačne s účinnosťou od 1.1.2009 ako však uviedla, otec dieťaťa P. J. na dieťa výživné pravidelne neplatí, pretože sa nachádza väčšinou vo výkone trestu odňatia slobody. Predtým, ako žalobkyňa sa stala práceneschopnou a nastúpila na materskú dovolenku, pracovala vo firme ECCO Martin, kde zarobila ako šička približne 300,- € v čistom zárobku.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil a tento svoj postoj prezentoval najskôr v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 4.7.2011 na súd došlým 8.7.2011. V tomto svojom vyjadrení žalovaný potvrdil, že žalobkyňa je jeho bývalá manželka, ich manželstvo bolo rozvedené v roku 2010. Žalovaný poprel, že by bol obnovil spolužitie so žalobkyňou krátko po rozvode manželstva a poprel, že by mal byť biologickým otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo v priebehu konania o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky. Poukázal, že svoj príjem dosahuje vďaka početným nadčasom počas víkendov. Podľa jeho názoru žalobkyňa je schopná sama sa živiť a z toho dôvodu, aj vzhľadom k počtu vyživovacích povinností nevidí priestor pre platenie výživného na žalobkyňu.

Vo svojej výpovedi potom žalovaný uviedol, že má vyživovaciu povinnosť k synovi F. L. (táto mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 11C74/2010 zo dňa 15.2.2011 vo výške 40,- € mesačne s účinnosťou od 1.1.2011, rozsudok nadobudol právoplatnosť 15.3.2011), ďalej uviedol, že má vyživovaciu povinnosť k mal. F. K., Z..X.XX.XXXX, ktorá mu bola určená naposledy rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 20P/129/2006 zo dňa 30.3.2007 vo výške 1500,-Sk mesačne (rozsudok nadobudol právoplatnosť 30.5.2007), na toto dieťa však po dohode s jeho matkou platí vyššie výživné a to v sume 67,- € mesačne. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť má žalovaný k dcére Z. L.H., ktorá bola zatiaľ neprávoplatne určená rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 12P/52/2011 zo dňa 13.5.2011 v sume 100,- € mesačne s účinnosťou od 1.2.2011, proti tomuto rozsudku sa však žalovaný odvolal a tento rozsudok zatiaľ nie je právoplatný. Na dcéru Z. L. žalovaný prispieva výživným fakticky vo výške 60,- €, aj keď mu bolo určené výživné vyššie. Žalovaný má ďalšie výdavky, ktoré uviedol a to splátky pôžičky X. B. 150,- € mesačne, ktorú použil na nákup zariadenia bytu, ďalšiu pôžičku od nebankového subjektu spláca žalovaný v sume 43,- € mesačne, platí si životnú poisťku v sume 23,- € mesačne. Za prenájom obytných priestorov od L. Š. platí žalovaný sumu 195,- € mesačne. Telefónne výdavky pre neho predstavujú náklad približne 20,- € mesačne a poplatky za satelit približne 14,- € mesačne. Voči žalovanému je vedená exekúcia na vymoženie pohľadávky vo výške 431,52€ v prospech oprávneného SR- Krajského riaditeľstva policajného zboru v Žiline. Týmto spôsobom sa vymáha pokuta uložená za dopravný priestupok, ktorého sa dopustil požitím alkoholických nápojov za volantom. Z potvrdenia o príjme žalovaného, ktorý pracuje vo firme Kia Motors Slovakia so sídlom Tepličke nad Váhom súd zistil, že žalovaný v roku 2010 za obdobie augusta až decembra 2010 dosiahol priemerný čistý mesačný zárobok 945,40€ a v roku 2011 dosiahol za obdobie od januára do júla 2011, teda za sedem mesiacov, priemerný čistý mesačný zárobok v sume 915,78€.

Zo spisu Okresného súdu Martin sp.zn. 9C/221/2010 súd zistil, že manželstvo žalobkyne a žalovaného trvalo od 26.7.2008 do 27.10.2010, kedy nadobudol právoplatnosť rozvodový rozsudok rovnakej spisovej značky zo dňa 27.10.2010. Z manželstva maloleté deti nepochádzali. Návrh podala žalobkyňa titulom oddeleného života manželov v dôsledku zlyhania komunikácie a požívania alkoholických nápojov žalovaným. Z výpovedí účastníkov, ktoré urobili na pojednávaní vo svojom rozvodovom konaní súd zistil, že žalobkyňa, ako navrhovateľka zotrvala na skutočnostiach tvrdých v návrhu a odporca videl príčinu problémov v nezhodách v názoroch na výchovu detí, ktoré si navrhovateľka, teda žalobkyňa do manželstva priviedla zo svojich predchádzajúcich vzťahov.

Nároky žalobkyne súd posudzoval podľa ustanovení § 72 a nasledujúcich Zákona o rodine (Zák.č.36/2005 Z.z.).

Podľa § 72 ods.1 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods.2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 73 Zákona o rodine, právo na príspevok na výživu zanikne, ak oprávnený manžel uzavrie nové manželstvo, alebo ak povinný manžel zomrie.

Po vykonanom dokazovaní, súd dospel k presvedčeniu, že nárok žalobkyne je dôvodný a to z týchto dôvodov:

Je pravdou, že manželstvo účastníkov konania bolo ukončené rozvodom dňa 27.10.2010. V nasledujúcom roku žalobkyňa, ktorej sa narodilo dieťa, o ktorom tvrdí, že bolo počaté vo vzťahu so žalovaným, bola prevažnú časť roku 2011 práceneschopná a následne nastúpila s maloletou V. L. na materskú dovolenku. Teda žalobkyňa v dôsledku starostlivosti o novonarodené maloleté dieťa nie je schopná momentálne zabezpečovať si zdroje obživy pravidelnou prácou v pracovnom pomere. Dávky nemocenského, ktoré žalobkyňa v predchádzajúcom období dostávala sotva postačovali na zabezpečenie bytových potrieb žalobkyne. Nemožno prehliadať, že žalobkyňa má vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére, ktorá ale je študentkou strednej školy, a na ktorú jej bolo určené len minimálne výživné. Príjem žalovaného ako to vyplýva zo skutočností uvádzaných vyššie je nepomerne vyšší ako príjem žalobkyne. Preto napriek tomu, že žalovaný má vyživovacie povinnosti zatiaľ preukázané voči trom deťom, je v jeho možnostiach a schopnostiach vzhľadom na výšku jeho príjmu cez 900,- € mesačne v súčasnosti prispievať na výživu žalobkyne sumou 100,- €. Ide o pomerne vysokú sumu, avšak podľa presvedčenia súdu nevyhnutne potrebnú vzhľadom k minimálnym príjmom žalobkyne. Žalobkyňa v súčasnosti totiž bude poberať len dávky materskej (v čase rozhodovania súdu ešte ich nemala priznané) a výživné určené v jej prospech žalovanému je skutočne len príspevkom na jej výživu.

Preto súd žalobe žalobkyne vyhovel v celom rozsahu a priznal jej nárok na príspevok na výživu rozvedenej manželky v požadovanej výške 100,- € mesačne s účinnosťou od 20.5.2011, teda od podania návrhu na súd, čo je samozrejme v súlade s ustanovením § 77 ods.1 Zákona o rodine.

Vzhľadom na čas, kedy súd vo veci rozhodoval, vyčíslil súd dlh na výživnom za štyri mesiace a desať dní od 20.5.2011 do 31.10.2011 v sume 433,33€ s tým, že žalovanému umožnil splácať dlh na výživnom v pravidelných splátkach, ktorých zročnosť a výšku určil vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa bola v konaní proti žalovanému plne úspešná, keďže však proti nemu náhradu trov konania nepožadovala, súd jej náhradu trov konania proti žalovanému nepriznal, hoci inak by na náhradu trov konania (ak by jej boli vznikli a bola by ich požadovala) právo mala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.